

NORGES HØYESTERETT

Den 26. juni 2013 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Øie, Bull og Kallerud i

HR-2013-01370-U, (sak nr. 2013/1065), straffesak, anke over dom:

A (advokat John Christian Elden)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

B E S L U T N I N G :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens dom hvor tiltalte ble domfelt for overtredelse av straffeloven § 229 første ledd etter å ha blitt frifunnet i tingretten.
- (2) A ble 23. januar 2012 tiltalt for overtredelse av straffeloven § 228 første og annet ledd første straffalternativ. Under hovedforhandlingen i tingretten endret møtende aktor tiltalen til overtredelse av straffeloven § 229 første straffalternativ, jf. straffeprosessloven § 254 tredje ledd.
- (3) Oslo tingrett avsa 23. mai 2012 dom med slik slutning:

"A, født 04.06.1985, frifinnes."
- (4) Påtalemyndigheten anket dommen til Borgarting lagmannsrett, som 6. mars 2013 avsa dom med slik domsslutning:

"A, født 4. juni 1985, dømmes for overtredelse av straffeloven § 229 første straffalternativ til fengsel i 6 – seks – måneder."
- (5) A har anket dommen til Høyesterett. I anken gjøres det gjeldende at det foreligger saksbehandlingsfeil ved at lagmannsretten har gjengitt en vitneforklaring feil. Lagmannsretten har lagt til grunn at et vitne har forklart til politiet at han så tiltalte slå fornærmede. Dette er ikke riktig, og feilen kan ha virket inn på dommens innhold.
- (6) Det er også anket over straffutmålingen, som hevdes å være for streng.

- (7) *Påtalemyndigheten* har gjort gjeldende at anken ikke skal tillates fremmet.
- (8) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker:
- (9) A ble frifunnet av tingretten. Anken kan da bare nektes fremmet dersom ankeutvalget finner det klart at den ikke kan føre frem, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd tredje punktum. En eventuell ankenektelse må begrunnes, jf. § 323 andre ledd andre punktum.
- (10) Den sentrale anførsel i saksbehandlingsanken er at lagmannsretten skal ha gjengitt et vitnes politiforklaring feil. Vitnet var en av to utenforstående personer som kom til under den voldsepisoden tiltalen gjelder.
- (11) Det fremgår av lagmannsrettens dom at det aktuelle vitnet forklarte at han "hørte høylydt roping og skriking, og en kvinne som skrek 'slipp meg'". Han hørte også at kvinnen gråt. Det heter så videre i lagmannsrettens dom:
- "Da vitnet kom, så han de to på en trapp i en situasjon der tiltalte halvveis lå over fornærmede og holdt henne nede. Vitnet trodde derfor først at det dreide seg om en voldtekt. Vitnet så fornærmede rive seg løs seg og løpe ut mot gaten, og at tiltalte fulgte etter og grep tak i henne igjen. Vitnet husket ikke noen slag da han forklarte seg i retten, men det er på det rene at han i sin politiforklaring noen dager etter hendelsen forklarte at han også så at tiltalte da slo fornærmede. Tiltalte opptrådte aggressivt og truende mot vitnet, truet ham med knyttet neve og ba ham komme seg unna."**
- (12) Domfelte anfører at det ikke er riktig at vitnet forklarte til politiet at han "så at tiltalte ... slo fornærmede".
- (13) *Påtalemyndigheten* har i påtegning 29. april 2013, som skal være sendt forsvareren i kopi, opplyst at deler av vitnets politiforklaring ble lest opp i retten. Det fremgår her at det vitnet uttalte til politiet – og ble konfrontert med i retten – var at "... vitnet såg ikkje skikkelig kva som skjedde då mistenkte låg opp på den fornærma, men sidan ho blødde, så hadde han nok slått den fornærma", og at "det var synlig at fornærma var slått i ansiktet".
- (14) Lagmannsrettens gjengivelse av vitnets politiforklaring er således ikke presis. Det er likevel etter ankeutvalgets oppfatning klart at det ikke er tale om en saksbehandlingsfeil som kan ha virket inn på dommens innhold, jf. straffeprosessloven § 343 første ledd.
- (15) Det fremgår av dommen at lagmannsretten også har lagt vekt på flere andre iakttagelser fra vitnet som trekker i retning av voldsbruk fra domfelte. Videre har også forklaringen fra det andre utenforstående vitnet blitt tillagt atskillig vekt. Det redegjøres i dommen for at også dette vitnet ble oppmerksom på "bråk" mellom domfelte og fornærmede, og at hun hørte "en veldig sint mannsstemme og en åpenbart redd kvinnestemme". Det heter så i lagmannsrettens dom:
- "Vitnet småløp mot stedet, mens hun ropte ut et spørsmål om hva som skjedde. Da hun kom nærmere så hun fornærmede som prøvde å rive seg løs fra tiltalte. Tiltalte løp etter henne, tok tak i henne og begynte å slå. Fornærmede rev seg på nytt løs og klamret seg til vitnet som var kommet bort til dem. Tiltalte forsøkte å rive fornærmede løs, han virket sint og desperat."**
- (16) Lagmannsretten har videre lagt betydelig vekt på andre omstendigheter i saken, blant annet at fornærmede i retten var "vesentlig mer nyansert og reflektert enn tiltalte", og at tiltaltes forklaring var lite troverdig. Dette er nærmere underbygget i dommen.

- (17) Det er etter dette klart at den noe unøyaktige gjengivelsen av et vitnes forklaring til politiet ikke har virket inn på lagmannsrettens bevisresultat. Domfeltes anke over saksbehandlingen må følgelig forkastes.
- (18) Heller ikke domfeltes anke over straffutmålingen kan føre frem. Det er intet åpenbart misforhold mellom en slik overtredelse av straffeloven § 229 første ledd som domfelte har gjort seg skyldig i og en straff av seks måneders ubetinget fengsel, jf. straffeprosessloven § 344. Det kan blant annet vises til Rt. 2012 side 259.
- (19) Utvalget finner det etter dette klart at anken ikke vil føre frem, og den fremmes derfor ikke.
- (20) Beslutningen er enstemmig.

S L U T N I N G

Anken tillates ikke fremmet.

Henrik Bull
(sign.)

Toril M. Øie
(sign.)

Knut H. Kallerud
(sign.)

Riktig utskrift: